

Sygnatura akt IV Ka 637/21

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 września 2022 r.

4. Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

1. Przewodniczący:	1. SSO Agnieszka Połyniak
1. Protokolant:	1. Magdalena Telesz

przy udziale Marka Bzunka Prokuratora Prokuratury Okręgowej,
po rozpoznaniu w dniach 29 października 2021 r. i 21 września 2022 r.

6. sprawy D. S.

7. córki S. i Z. z domu S.

8. urodzonej (...) w G.

9. oskarżonej o czyn z art. 300 § 2 k.k.

10. na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej

11. od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

12. z dnia 2 czerwca 2021 r. sygnatura akt III K 2179/20

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od oskarżonej D. S. na rzecz oskarżyciela posiłkowego D.C.1008 złotych tytułem zwrotu kosztów związanych z udziałem jego pełnomocnika w postępowaniu odwoławczym;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. Ł. Z. z Kancelarii Adwokackiej w W. 1033,20 złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV. zwalnia oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 637/21	
----------------	---------------	--------------	--

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
wyrok Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z 2 czerwca 2021r., sygn. akt III K 2179/20		
1.2. Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		

# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	

<p>2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy</p>				
<p>1.5. Ustalenie faktów</p>				
<p>1.1.3. Fakty uznane za udowodnione</p>				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	D. S.	<p>świadome i celowe działanie oskarżonej na niekorzyść pokrzywdzonego - wierzyciela, który domagał się zwrotu pożyczonej jej kwoty, polegające na sprzedaży mieszkania i przeznaczeniu tak uzyskanej sumy na własne potrzeby, w sytuacji kiedy stan zdrowia psychicznego tj. deklarowana depresja, czy inne zakłóceń tej sfery, nie miał wpływu na ocenę sytuacji i podejmowane decyzje, w czasie, kiedy wiedziała o wszczętym przeciwko niej postępowaniu najpierw cywilny, a</p>	opinia sądowo - psychiatryczna z 4 lipca 2022r.	337 - 349

		następnie egzekucyjnym w celu dochodzenia należności		
2.1.1.2.	D. S.	uprzednia niekaralność oskarżonej	karta karna	363
1.1.4.	Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6.	Ocena dowodów			
1.1.5.	Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
2.1.1.1	opinia sądowo - psychiatryczna z 4 lipca 2022r.	opinia wydana została przez biegłych lekarzy psychiatrów po zapoznaniu się z aktami sprawy oraz przebadaniu D. S., a wyprowadzone na tej podstawie wnioski z uwagi na treść samej opinii (podstaw wnioskovania biegłych), jak i argumenty przedstawione na poparcie tych		

		wniosków biegłych są rzeczowe, przekonujące i logiczne, a strony dowodu tego nie kwestionowały	
2.1.1.1	karta karna	dokument sporządzony przez uprawniony podmiot, a jego treści żadna ze stron nie negowała	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	obrońca oskarżonej zarzucił: 1. na podstawie art. 439 pkt 1 pkt 3 k.p.k. błąd	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

**w ustaleniach
faktycznych**

stanowiących
podstawę
zaskarżonego
rozstrzygnięcia,
który zdaniem
oskarżonej polega na
błędnym przyjęciu,
iż działała ona
ze świadomością
udaremnienia
wykonania Wyroku
Sądu Okręgowego w
Świdnicy z dnia 14
czerwca 2018r. sygn.
akt I C 254/18,
a tym samym
ze świadomością
udaremnienia
zaspokojenia
wierzytelności
pokrzywdzonego,
podczas gdy
zdaniem oskarżonej
nie była on
zobowiązana do
zwrotu "pożyczki"
na rzecz
pokrzywdzonego
albowiem udzielona
jej pomoc finansowa
przez
pokrzywdzonego nie
wiązała się
ostatecznie w
mniemaniu
oskarżonej z
obowiązkiem
zwrotu.

2. na podstawie
art. 438 pkt 4
k.p.k. - **rażącą**
niewspółmierność
kary wymierzonej
oskarżonej, która
to niewspółmierność
wynikła z braku
nadania właściwego

	<p>znaczenia incydentalności zachowania oskarżonej, jej dotychczasowemu sposobowi życia oraz gdy surowość kary jest niewspółmierna do trudnej sytuacji osobistej w okresie inkryminowanym, opisywanej przez oskarżoną (mając na względzie opisywaną przez oskarżoną depresję i leczenie psychiatryczne), a także gdy zdaniem skarżącego karą spełniającą swoje cele w zakresie prewencji szczególnej i ogólnej byłaby kara ograniczenia wolności wymierzona na zasadzie art. 37 a k.k.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Apelacja jest niezasadna.</p> <p>Zgromadzony materiał dowody nie pozostawia żadnych wątpliwości co do tego, że D. S. otrzymała od D.C.76.650 złotych, które zobowiązała się zwrócić, a czego ostatecznie nie uczyniła. Przekonuje</p>				

o tym choćby
znajdująca się w
aktach sprawy
korespondencja z
pokrzywdzonym. D.
S. w treści
wiadomości
tekstowych
wysyłanych do
pokrzywdzonego nie
tylko nie
kwestionowała tego,
że zdaje sobie
sprawę z ciężącego
na niej obowiązku
zwrotu pożyczonych
pieniędzy, ale nadto
obiecywała mu. (np.
k. 279 - 281 i
283 - 284). Kiedy
nadto uwzględni się
to jak przebiegał
proces w sprawie I
C 254/18 (jak w jego
toku zachowywała
się oskarżona) oraz
w jakim czasie
po wydaniu wyroku
nakazującego
oskarżonej zapłatę
na rzecz
pokrzywdzonego
pożyczonej sumy
i opatrzeniu go
klauzulą
wykonalnością
sprzedała
mieszkanie, to nie
sposób dać wiarę jej
wyjaśnieniom, iż nie
miała świadomości,
że sprzedając 3
września 2018r.
jedyny składnik
swego majątku (vide
akta sprawy IC
254/18 Sądu
Okręgowego w
Świdnicy i akt
notarialny - umowa

sprzedaży, k. 50 - 54) udaremniła wykonanie tego wyroku i zaspokojenie swego wierzyciela. D. S., co także wynika z akt niniejszej sprawy, nie posiadała (i nie posiada) innego majątku ani dochodów, które umożliwiłaby pokrzywdzonemu dochodzenie od niej zaspokojenia wierzytelności. Nie można bowiem pominąć i tej okoliczności, że postanowieniem z 25 listopada 2019r. Sąd Rejonowy w Warszawie ogłosił upadłość oskarżonej jako osoby fizycznej (k. 259).

Niemniej postępowanie dowodowe należało uzupełnić, jak bowiem wskazał obrońca oskarżonej już na etapie postępowania przygotowawczego sygnalizowała, że leczyła się psychiatrycznie (k. 228), co obligowało do przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych lekarzy psychiatrów, bowiem należało wyjaśnić nasuwające się wątpliwości odnośnie poczytalności

kobiety. Tak się jednakże nie stało i to pomimo tego, że właśnie z tego powodu ustanowiony został dla niej obrońca z urzędu (k. 252). Również w toku postępowania pierwszoinstancyjnego kwestia stanu zdrowia psychicznego oskarżonej nie została wyjaśniona, pomimo tego, że oskarżona potwierdziła to, że pozostaje pod opieką lekarza psychiatry ("leczona na depresję" - k. 263).

Z tego też powodu, jak też mając na uwadze ujawnione zachowanie się oskarżonej, w tym choćby treść jej korespondencji z pokrzywdzonym, jak też to, które prezentowała w trakcie postępowania cywilnego IC 254/18 przed Sądem Okręgowym w Świdnicy, Sąd odwoławczy uznał za niezbędne by przeprowadzić pominięty dowód z opinii biegłych lekarzy psychiatrów. Dopiero bowiem na tej podstawie możliwe jest ustalenie czy D.

S. nie tylko jest sprawczynią czynu jej zarzuconego aktem oskarżenia, ale nadto ponosi za to winę.

To w oparciu o ustalenia powołanych biegłych lekarzy psychiatrów i wnioski, które przedstawili wątpliwości te można było usunąć. Nie ujawniły się bowiem okoliczności, które opinię tę by dyskwalifikowały jako dowód w sprawie. Wskazać zatem trzeba, że biegli ci nie mieli wątpliwości, że oskarżona nie cierpi na chorobę psychiczną ani też nie jest upośledzona umysłowo. Wskazali przy tym, iż opieka psychiatryczna w okresie pomiędzy 2018r. a 2019r. łączyła się z problemami oskarżonej w pracy i dominowały u niej wówczas doznania lękowe, które nie były na tyle nasilone, by wymagały leczenia farmakologicznego. W konsekwencji czego biegli zanegowali, by D. S. w swoim postępowaniu w

okresie objętym zarzutem kierowała się pobudkami natury patologicznej, mogącymi wpływać na podejmowane decyzje w rozumieniu art. 31 §1 i 2 k.k. Poziom intelektualny oskarżonej pozwalał jej na rozumienie sytuacji oraz przewidywanie konsekwencji prawnych podejmowanych działań. Tym samym D. S. swoim zachowaniem wyczerpała wszystkie ustawowe znamiona czynu z art. 300§2 k.k., a przy tym miała świadomość tego co robi, jak też jakie to będzie miało konsekwencje dla jej sytuacji materialnej i możliwości wywiązania się z zobowiązania wobec D. C.. Stanowisko obrońcy, który wskazywał na wątpliwości w zakresie poczytalności oskarżonej (k. 300v), okazało się nie mieć rzeczywistych podstaw.

Z tego też powodu nie ma przeszkód, by oskarżoną uznać

winną czynu, który popełniła oraz, by poniosła za swój występki karę.

Chybiona okazała się i ta część apelacji, w której obrońca zarzucił, iż wymierzona oskarżonej kara jest niewspółmierna, a to z uwagi na incydentalny charakter jej zachowania, dotychczasowy sposób życia, w tym trudnej sytuacji osobistej.

Odnosząc się do tego zarzutu, zauważyć wypada, że zawarte w art. 438 pkt 4 k.p.k. określenie "niewspółmierność" rozumieć należy jako "brak proporcji", czy "odpowiedniości pomiędzy czymś a czymś". Z tego też powodu "rażąca niewspółmierność kary" występuje tylko wtedy, gdy sankcja orzeczona nie uwzględnia w należyty sposób stopnia społecznej szkodliwości przypisywanego sprawcy czynu oraz nie realizuje wystarczająco celu kary, ze szczególnym uwzględnieniem celów zapobiegawczych i wychowawczych.

Jak powszechnie wskazuje się w licznych orzeczeniach "pojęcie niewspółmierności rażącej oznacza więc znaczną, wyraźną i oczywistą tj. niedającą się zaakceptować dysproporcję między karą wymierzoną a karą sprawiedliwą (zasłużoną). Rażąca niewspółmierność kary występuje wówczas, gdy sąd pierwszej instancji w jaskrawy sposób nie skoreluje wymierzonej kary ze stopniem winy, społecznej szkodliwości czynu oraz z celami kary".

Czyn, który popełniła D. S. zagrożony jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat, w tych okolicznościach kara 6 miesięcy pozbawienia wolności, czyli bliższa dolnej ustawowej granicy w żadnym razie nie razi swą surowością.

Nie sposób przy tym nie dostrzec, jeżeli uwzględni się treść uzasadniania, że Sąd meriti, miarkując karę, miał na uwadze właśnie uprzednią niekaralność

oskarżonej, a także ową "incydentalność" zachowania kobiety (k. 296v). Tym samym te przesłanki, które wskazał apelujący, stanowiły już, jako okoliczności łagodzące, o wymierzeniu kary w kwestionowanej wysokości. Taka akcentowana kwestia stanu zdrowia psychicznego oskarżonej została wyjaśniona poprzez przeprowadzenie dowodu z opinii sądowo - psychiatrycznej i na tej podstawie jednoznacznie można stwierdzić, iż wszelkie działania w zakresie rozporządzania majątkiem i zaciąganiem zobowiązań podejmowała w pełni świadomie, a z uwagi na swe wykształcenie, wiek (doświadczenie życiowe), zdawała sobie sprawę z konsekwencji swego postępowania.

Nie można pominąć i tego, że kara nie będzie wykonywana, o ile D. S. będzie przestrzegała zasad porządku prawnego i nie

<p>popelni kolejnego przestępstwa, bowiem Sąd orzekający warunkowo zawiesił jej wykonania, ustalając dwuletni okres próby.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>o uniewinnienie oskarżonej od stawianego jej zarzutu, zaś w dalszej kolejności o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonej kary ograniczenia wolności w wymiarze roku polegającej na obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Z przyczyn omówionych powyżej Sąd odwoławczy nie podzielił zarzutów obrony, iż D. S. nie ponosi odpowiedzialności</p>			

za swe działania i nie powinna zostać ukarana. Tym samym wniosek o uniewinnienie oskarżonej nie zasługiwał na uwzględnienie.

Również alternatywnie zgłoszony wniosek o zmianę wyroku poprzez wymierzenia oskarżonej kary ograniczenia wolności nie jest zasadny. Czyn, który popełniła zagrożony jest tylko karą pozbawienia wolności, a orzeczenia kary ograniczenia wolności zamiast kary pozbawienia wolności na podstawie art. 37a k.k. nie ma racjonalnych podstaw w zaistniałych okolicznościach dotyczących samej oskarżonej.

W sytuacji kiedy została ogłoszona upadłość tzw. konsumencka D. S., ustanowiony został przy tym Syndyk Masy Upadłości, jak też złożona została lista wierzycieli upadłej, oskarżona zobowiązana jest w pierwszej kolejności podjąć kroki w celu

<p>spląty wierzitelności, co wiąże się z koniecznością pracy zarobkowej. Praca nieodpłatna w takim przypadku w ramach kary ograniczenia wolności jawi się jako sprzeczna z interese oskarżonej i szansą, związaną z ogłoszoną upadłością.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>stwierdzenie sprawstwa i winy D. S. odnośnie czynu z art. 300§2 k.k.</p>		

i wymierzenie jej kary 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt I) z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 2 lata (pkt II) oraz nałożenie na nią obowiązku informowania o przebiegu tego okresu próby na piśmie co 6 miesięcy (pkt III), jak też orzeczenie o kosztach procesu, tj. zasądzenie od oskarżonej na rzecz oskarżyciela posiłkowego zwrotu kosztów, które poniósł w związku z udziałem jego pełnomocnika w tym postępowaniu zaś zwolnieniu oskarżonej od obowiązku poniesienia kosztów sądowych, przy jednoczesnym obciążeniu wydatkami tego postępowania Skarbu Państwa.

Zwięźle o powodach utrzymania w mocy

Skazanie D. S., jak też wymierzenie jej kary z zastosowaniem środka probacji stanowi wynik prawidłowo przeprowadzonego

postępowania karnego, w trakcie którego dokonane zostały prawidłowe ustalenia faktyczne, a sprawstwo oskarżonej nie budzi żadnych wątpliwości. Wymierzona kara stanowi zaś sprawiedliwie i wyważone ukaranie, realizując w ten sposób cele tego postępowania. Z kolei orzeczenia dotyczące kosztów tego procesu znajduje oparcie w obowiązujących przepisach procedury karnej, regulujących zasady obciążania stron postępowania kosztami wynikłymi w jego toku z uwzględnieniem wyniku tego postępowania, jak też sytuacji materialnej i osobistej strony. Sąd odwoławczy nie stwierdził, by rozstrzygnięcia te były wadliwe, bądź nie miały oparcia w obowiązujących przepisach.

1.8. **Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji**

5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwiąże o powodach zmiany			
1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>			
1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej			

podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
pkt II, III i IV	z uwagi na wynik postępowania odwoławczego (art. 636§1 k.p.k.), zainicjowanego przez oskarżoną, która wniosła apelację (za pośrednictwem swego obrońcy), jak też sytuacją materialną i	

majątkową oraz osobistą D. S. (art. 624§1 k.p.k.), Sąd odwoławczy zasądził od niej na rzecz oskarżyciela posiłkowego koszty, które poniósł w związku z udziałem ustanowionego pełnomocnika, natomiast zwolnił ją od obowiązku poniesienia kosztów sądowych, tj. wydatków związanych z tym postępowaniem, obciążając nimi ostatecznie Skarb Państwa. Wydatki te obejmują także wynagrodzenia jej obrońcy z urzędu, na rzecz którego zasądzona została opłata zgodnie z brzmieniem §17 ust. 2 pkt 4 i §4 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, z uwzględnieniem zarówno zgłoszonych przez strony wniosków w tym względzie, jak też konieczności prowadzenia rozprawy odwoławczej od

	początku z uwagi na okres odroczenia.	
7. PODPIS		
SSO Agnieszka Połyniak		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonej D. S.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	uznanie sprawstwa i winy oskarżonej odnośnie czynu z art. 300§2 k.k. oraz wymierzenie jej kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na dwuletni okres próby		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana